

Listy

z Rokycan

2/2012

Aktuální heslo:

Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!

Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu neválejší se špatně!

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 16.

Na internetu lze „Listy“ vyhledat na internetové adrese

<http://rokycany.kscm.cz>, a <http://kscplzen.cz>

Problémů se komunisté Rokycanska nebojí

ROKYCANY 28.ledna 2012 - Okresní konference rokycanské organizace KSČM vyhodnotila dva roky stranické práce, zhodnotila plnění usnesení z okresní konference 20. února 2010, projednala materiály k VIII. sjezdu KSČM a vytyčila nové úkoly a postupy organizace. Zhodnotila podíl ZO KSČM na výsledcích ve volbách do Zastupitelstva Plzeňského kraje v roce 2010 a zároveň schválila návrhy kandidátů pro letošní podzimní volby. Nastínila taktiku pro volební kampaň v roce 2012, pro volby do Senátu PČR ve volebním obvodu č.8 – Rokycany, okresu Plzeň-sever a části okresu Beroun. Ze spolupráce všech těchto tří okresních organizací vzešel návrh na společného kandidáta a to Dr. Ing. Jiřího Valentu, který se na okresní konferenci představil. Důležitým úkolem bylo schválení stanoviska k „Návrhu systému řízení a otázky zvyšování potenciálu členské základny“. Zmíněný materiál byl teoreticky projednán při přípravě okresní konference a na zasedání okresních orgánů,

hlavně na poradách s předsedy ZO KSČM. Okresní konference byla informována o tom, že se nám v roce 2010 podařilo přijmout celkem 5 nových členů strany a v roce 2011 4 nové členy strany.

Od počátku roku 2011 jsme zajišťovali úkoly v předvolební kampani stanovené ústředním a krajským volebním štábem pro rok 2012. Ne vždy nám informace z těchto orgánů pomáhají ve volební kampani tak, jak bychom si přáli. OV KSČM nesouhlasil s formami a metodami agentury „Profit“. Připomínky byly předány vyšším stranickým orgánům.

Snahou okresní konference bylo stanovit si reálné cíle vzhledem k většinou starší členské základně členů naší organizace. Na základě diskuse byla okresní konference zaměřena i na předsjezdové materiály „Socialismus v 21. století, Hlavní úkoly a zaměření práce strany po VIII. sjezdu KSČM a Návrh změn stanov“. Pro většinu členů strany, jak jednání konference ukázalo, byly tyto materiály málo srozumitelné, pro jejich široký obsah, což se odrazilo v diskusi.

Konference kladně hodnotila zadání konkrétního úkolu pro každého člena OV KSČM. Nepodařil se nám splnit bod usnesení z minulé konference – dokončit vzpomínkovou akci k výročí vydání Komunistického manifestu v českém jazyce v Rokycanech, především z důvodů finančních.

Součástí jednání bylo i zhodnocení činnosti v oblasti internacionálních svazků a maximální podpora organizací: Česko-ruské společnosti a Společnosti česko-kubánského přátelství.

Akce, pořádané těmito společnostmi, jsou na velmi vysoké úrovni. Velmi dobře je hodnocena i spolupráce s velvyslanectvím KLDR a velvyslanectvím Bolívarovské republiky Venezuela.

Okresní konference vytyčila konkrétní úkoly všem komunistům v působení strany na veřejnosti, v oblasti politicko-kulturní a sportovní, ale hlavně v oblasti vnitrostranické práce na úrovni OV KSČM. Hlavním úkolem pro nejbližší období celé okresní organizace zůstává však příprava a průběh volební kampaně ve volbách do Zastupitelstva Plzeňského kraje a do Senátu PČR.

Okresní konference zvolila předsedu organizace s. Karla Š m e j k a l a,

okresní výbor a jeho komise, schválila návrhy do krajských stranických orgánů, návrhy do Zastupitelstva Plzeňského kraje a návrhy do vyšších stranických orgánů. Konference schvá-

lila návrh na předsedkyni ÚRK ÚVKSČM s. Zdeňku Liškovou.

Zvolila delegáty na jednání VIII. sjezdu KSČM.

Jednání okresní konference se aktivně zúčastnili kosmonaut Vladimír Remek, poslankyně PČR s. Ivana Levá, člen VV ÚVKSČM s. Václav Věbr a kandidát do Senátu PČR s. Jiří Valenta.

Konference okresní organizace rokycanských komunistů byla úspěšná jak z hlediska obsahu, aktivity delegátů a hostů, tak i z hlediska organizačního zabezpečení.

(Fotoreportáž z konference)

Tisková komise Listů z Rokycan

Nouze? Ale kdeže, jen pro někoho!

Jiří Valenta

člen Zastupitelstva statutárního města Plzně

Pro Plzenskenovinky.cz

Situace, po léta nedobrého hospodaření hrozícího nyní až státním bankrotem, jsme si vědomi snad všichni, jen se podle polohy na levoprávním politickém spektru zásadně lišíme v názorech, kde a jak je možno ještě ušetřit.

Jestliže pro sociálně spravedlivé a solidaristicky orientované politické subjekty je zcela nepřijatelné další ořezávání státních výdajů plynoucích např. do sociální oblasti, školství či zdravotnictví, tak vládní koalice je naopak krystalicky čistým zastáncem metody „stáhnutí opasku“ všem objektivně potřebným, jen hlavně ne vlastním členům a sympatizantům, tj. skupině jakýchsi vyvolených a nedotknutelných. Vývojem posledních let nám bylo prokázáno, jak lze „lůzu“, kterou v pravicové optice morálního vidění světa tvoří více jak 90% české populace, velice lehce „vodit finančně za nos“, sofistikovaně minimalizovat její oprávněné nároky, přičemž se ale současně při odměňování známých, blízkých či jinak klientelisticky spjatých osob - žádné další omezující mantinely nekladou.

Tak např. ředitelka Nečasova kabinetu Jana Nagyová si loni v březnu polepšila ke svému „standardnímu“ měsíčnímu platu ve výši 84 tis. ještě částkou 273 tis. korun. Ano, jednorázově a zcela výjimečně dejme tomu, jenže předseda vlády, mediální bijec za snižování státního deficitu, byl k paní ředitelce štědrý již i v roce 2009, kdy jako ministr práce a sociálních věcí ji odměnil za osmiměsíční práci 1,5 milionem korun čistého a k tomu, ještě před svým odchodem z ministerstva, dalším bonusem ve výši 400 tis. korun. Sám Nečas, očividně rozčarovaný tím, že tyto údaje unikly na veřejnost, k tomuto lakonicky poznamenal „že Nagyová obdržela vlastně jen druhé nejnižší odměny, které v roce 2011 rozdělil úřad vlády

mezi 20 osob, a že to je pouze útok na osobní integritu člověka, který nic neprovedl jen to, že pracuje pro premiéra. Aspekty, že Nagyová je považována za jednu z nejvlivnějších žen v „jeho mateřské“ ODS, a že se nyní nalézá v „tíživé životní situaci“, kdy je finančně potřebná podle zjištění jednoho celostátního deníku i tím, že musí splácet hned tři své byty najednou, na které má hypotéky v celkové výši 7,5 mil. Kč, pan premiér již jaksí pozapomněl zmínit.

Obdobný přístup k „systémovým úsporám“ můžeme ale registrovat i třeba u police. Bývalý policejní prezident Oldřich Martinů měl v roce 2009 na prémie navíc vyplaceno 830 tisíc, ředitel ÚOOZ Robert Šlachta obdržel 940 tis. nebo např. bývalý šéf protikorupční služby Libor Vrba 930 tis. korun. Do nebe volajícím je případ bývalého ředitele odboru informatiky Gabriela Beržihy, který si připsal roční odměny přesahující milion korun a poté, co brzy odešel do civilu, pobírá dále spokojeně rentu ve výši přes 60 tisíc korun měsíčně. Je ale pravdou, že se odměny na vnějšku v roce 2011 trochu snížily, přesto současný policejní prezident Petr Lessy mohl připočítat ke svému majetku dalších 300 tis. nebo devět krajských policejních ředitelů částky přesahující 200 tisíc korun aj. Tyto obrovské sumy však musí nějak zapadnout do stanoveného rozpočtu police a tak se počet řadových příslušníků, fatálně nezbytných pro výkon státní správy, z úsporných důvodů a vysvětlovaný veřejnosti zvyšující se efektivitou a produktivitou policejní práce, trvale snižuje. Je to vlastně i logické, jinak by se totiž finanční rozpočet policie ČR a potažmo celý její aparát rychle rozpadl.

Ale i ministr školství Josef Dobeš odměňuje své známé v podobně „úsporném“ stylu. Není pro něj problémem tiše vytvořit nové pracovní místo, potom jej rychle a halasně zrušit a „světe nediv se tedy“, že Ladislav Bátora najednou odchází se čtvrt milionem korun odstupného v kapse. Nejen všeho uvedeného, ale i z dalších zkušenostních poznatků, si lze poměrně snadno utvořit objektivní obrázek o tom, jací to lidé nám vlastně vládnou. Umí sice dobře kázat o úsporách, snižování státního dluhu nebo o nutnosti finanční spoluúčasti lidí ve všech oblastech života, ale sami pijí velice kvalitní víno!

Plzeňský kraj a jeho obce jsou nuceny finančně suplovat povinnosti státu

Jiří Valenta

Policie v Plzeňském kraji je systematicky početně decimována a může zato pouze a jen necitlivý způsob asociální politiky Nečasova kabinetu násilně a bez "kouska zdravého

Plzeňský kraj a jeho obce jsou nuceny finančně suplovat povinnosti státu

Jiří Valenta

Policie v Plzeňském kraji je systematicky početně decimována a může zato pouze a jen necitlivý způsob asociální politiky Nečasova kabinetu násilně a bez "kouska zdravého

selského rozumu" implementovaný Kubiceho ministerstvem vnitra.

Podle krajského policejního ředitele Jaromíra Knížete se snížily stavy policistů v Plzeňském kraji o více jak 300 příslušníků ve srovnání s obdobím před dvěma lety. Rychle klesají počty policistů ve všech nepostradatelných složkách, tzn. zejména v přímém výkonu služby, u obvodních oddělení, ale i u dopravní policie a kriminální služby. Policistů v přímém výkonu je stále méně a to v rozporu se slibem, který dal ministr vnitra Kubice policejním odborům a tak potažmo i všem občanům. Prostřednictvím svého mluvčího Pavla Nováka ministr též přislíbil, že propouštění policisté si budou moci vybrat, zda odejdou do civilu, nebo zůstanou u policie a budou se intenzivněji podílet na výkonu služby.

Jenže nic takového, co by mohlo vést k vylepšení bezpečnostní situace, alespoň u nás v Plzeňském kraji bohužel neregistrujeme, spíše jsme se dočkali "pravého opaku"! Občané tak například mohli v loňském roce zaznamenat zánik dvou policejních oddělení na severním Plzeňsku, konkrétně v Manětíně a Chrástu u Plzně. Od dubna 2011 jsou tyto obce odkázány téměř výhradně na projíždění hlídek z okolních služeben. V tradičních prostorách zrušených policejních oddělení byl vytvořen pouze jakýsi doplňkový systém provizorní služby, do kterého je vřazeno již méně než deset dojíždějících policistů ve všech směnech.

Rušení policejních oddělení a tím snižování bezpečnosti občanů a jejich majetku se přirozeně nelíbí zodpovědným politikům z "plzeňského" krajského úřadu, ale ani představitelům obcí. Starosta postiženého Chrástu Ladislav Bohuslav potvrdil, že když policie přestala v obci pravidelně sloužit, došlo poměrně rychle ke zvýšení kriminality a to zejména v oblasti páchání krádeží a současně i zkritizoval "vnitřem" nastavený systém často až extrémních "úspor" benzínu. Policejní hlídky proto nemohou, a to nejen do této obce, jezdit tak často, jak by si všichni její obyvatelé představovali.

Aktuálně nízké početní stavy policie v regionu se nikterak nelíbí ani Sdružení měst a obcí Plzeňského kraje, které se v důsledku tohoto rychle prováděného zeštíhlování bojí, že města a obce přijdou zejména o další výkonné policisty tolik potřebné v ulicích.

Finanční prostředky, snad kromě některých nadstandardních ohodnocení čelných funkcionářů ministerstva vnitra, však dnes v bezpečnostním resortu chybí prakticky všude. V podmínkách Plzeňského kraje by měl stát sice garantovat na všech 42 policejních odděleních a dvou služebnách dostatečný počet policistů, těch zůstalo k 1. lednu loňského roku již pouhých 2011, a současně i přiměřenou kvalitu jejich technického vybavení, ale silně v obou těchto ohledech více než "pokulhává".

Plzeňskému kraji, s jeho skoro 600 tis. obyvateli, a samotným obcím tak nezbyvá nic jiného, než aby si bezpečnost svých občanů a jejich majetku snažily alespoň částečně zafinancovat samy, často na úkor jiných rozpočtových nutností. Je sice notoricky známým faktem, že krajské i obecní rozpočty jsou díky neefektivní politice státu po delší dobu nedostatečně saturované, ale on již jiný zdroj zabezpečení policejního "pomáhání a chránění" jaksi neexistuje.

A jak taková krajská a obecní výpomoc policii může konkrétně v praxi vypadat? Namátkou lze uvést pořízení výpočetní techniky pro sedm dopravních inspektorátů, poskytnuté v rámci projektu "Plzeňský kraj bezpečný kraj", nebo nákup jízdních kol a sad oblečení pro policisty na obvodních odděleních kam přitekly finanční prostředky zase díky zrealizova-

nému projektu "Na kole blíže občanům" aj. Jen dotace od Plzeňského kraje policii tak společně utvořily v roce 2010 sumu přesahující 1,1 mil. Kč.

V loňském roce bylo s povděkem možno kvitovat zejména zakoupení přístroje Real Time PCR, jenž využívají policisté v Plzeňském kraji pro předgenetické zkoumání zajištěných vzorů DNA. Na toto zařízení vyčlenil krajský úřad částku 1,54 mil. Kč. Plzeňský kraj mj. investoval loni i do vybavení výslechových místností pro děti v Plzni a Klatovech a to částku 300 tis. Kč.

Pro rok 2012 je možno v rámci již zmíněného projektu "Plzeňský kraj bezpečný kraj" pro obce, ale i policii, počítat s úhrnnou částkou 15 mil. Kč. Je však předem jisté, že ani takto vysoká suma nebude sama o sobě plně postačující. Základní povinnosti k občanům by si měl konečně ve vyšší míře začít uvědomovat i stát. Domnívám se, že při jeho vadnoucí ekonomické kondici a zejména s lidmi, které má doposud ve svém čele, to jen tak nepůjde!

Svobodu Kubánské pětici

12. září 2011 uplynulo 13 let od nespravedlivého uvěznění pěti mužů, známých jako „Kubánská pětice“, poté co byli falešně obviněni v Miami na Floridě.

Gerardo Hernández, Ramón Labañino, Antonio Guerero, Fernando Gonzáles a René Gonzáles, to je pětice mužů, které 12. září 1998 uvěznila FBI. Byli obviněni ze spiknutí ke spáchání špionáže proti vládě Spojených států a ve velmi napjaté atmosféře v Miami na Floridě, kde je centrum kubánských exilových organizací, souzení do vězení od 15 let až na dvoje doživotí.

Kubánská pětice se nikdy nedopustila špionáže ani se k tomu nepřipravovala. Jejich akce nebyly namířeny proti vládě Spojených států. Jejich cílem bylo bojovat proti terorizmu. Kubánská pětice infiltrovala kubánské exilové organizace v Miami, které po celá desetiletí prováděly útoky na Kubu, aby zabránila teroristickým akcím proti svojí zemi.

Monitorováním teroristů a odhalováním jejich záměrů zachránila Kubánská pětice životy mnoha lidí a majetek velké hodnoty, který by se stal terčem teroristů. To byl jejich skutečný „zločin“.

Kubánská pětice nikdy nevlastnila zbraně a nikomu neškodila. Je jasné, že jejich obžaloba vládou USA byla politiky motivována.

Pro světovou veřejnost (i pro Američany samotné) je důležité znát úlohu, jakou hrála vláda USA v podpoře protikubánských teroristů ve snaze destabilizovat kubánskou společnost.

V roce 1959, kdy byl svržen USA podporovaný kubánský diktátor Fulgencio Batista, se v Miami na Floridě stalo základnou operací CIA proti Kubě a její revoluci. Našlo tam útočiště mnoho Batistových represivních policejních a armádních mučitelů. CIA naverbovala a vycvičila 4000 kubánských pravičáckých emigrantů, aby prováděli sabotáže a teror proti kubánskému lidu.

Tyto útoky zmařily životy 3 478 Kubánců. Většina teroristických útoků byla vedena z Miami.

Četné kubánské výzvy k Washingtonu, aby spolupracoval při zastavení teroristů, byly ignorovány. To je pro Kubánskou pětici příšla do Miami, učinit to, co vláda USA dělat odmítala, zabránit teroristickým zločinům

Za osvobození Kubánské pětice probíhá národní i mezinárodní kampaň a to i přímo na území USA. Stovky společenských i právních organizací, odborových organizací i poslan-

ců nejen z Latinské Ameriky, ale i Evropského parlamentu aktivně usilují o jejich osvobození. Český výbor pro osvobození Kubánské pětice působí při Společnosti česko-kubánského přátelství. Organizuje akce, shromáždění, protesty, petice, tiskové projevy.

Naše pobočka SČKP se těchto akcí aktivně zúčastňuje. Na OK KSČM ve Volduchách 28. 1. 2012 jsme připravili petici, kterou podepsali všichni delegáti i hosté konference.

Jsmo přesvědčeni, že uvědomění veřejnosti Kubánskou peticí nakonec dostane na svobodu.

USA tvrdí, že bojují proti terorismu a to po celém světě. Jenom jaksi terorismus proti Kubánské republice není pro americkou vládu terorizmem. Zřejmě vláda USA zná dva druhy terorismu a dobrý terorismus a špatný terorismus. Zkrátka pro USA není terorismus jako terorismus.

Ing. Michal Vataha, předseda SČKP Rokycany

Pamětní deska Rosy Luxemburkové v Paříži

Zatímco v bývalých socialistických zemích řádí nenávisť ke všem bojovníkům za lepší zítřek včetně padlých vojáků Rudé armády a strhávají se jejich pomníky a pamětní desky, jinde, např. v Paříži či v Německu jim budují památníky...

V Mont Martu v Paříži byla odhalena pamětní deska komunistické revolucionářky Rosy Luxemburkové, narozené v Plsku a zavražděné v Německu v r. 1919. Pamětní deska byla zasazena v budově v ulici Fetrie, kde Luxemburková pobývala ve vyhnanství několik měsíců. Iniciativa k odhalení pamětní desky vzešla z gymnasia v Berlíně, které nese její jméno a z magistrátu Paříže. Daniel Vayan, zástupce starosty 18. pařížské čtvrti a exministr vnitra pozdravil „paměť jedné ženy, která silně poznamenala moderní historii a která se stala neopakovatelnou osobností začátku 20. století“. Berlínské gymnasium Rosy Luxemburkové pořádá každý rok návštěvy v místech, kde žila tato revolucionářka v Polsku, Švýcarsku, ve Francii, zdůraznil.

Rosa Luxemburk a Karl Liebknecht (1871-1919, rovněž zavražděn) byli zakladateli Svazu Spartakovců, který vedl k ustavení Komunistické strany Německa. V roce 1919, když bylo krvavě potlačeno dělnické povstání v Německu, Luxemburková a Liebknecht byli zatčeni a zavražděni. Její tělo bylo svrženo do kanálu zatímco Liebknechtovo tělo bylo odneseno do nemocnice a uvedeno jako „Neznámý Spartakovec“.

Rosa Luxemburgová (vlastním jménem Rosalia Luxemburg (ová) 5. března 1871, Zamość, Polsko – 15. ledna 1919, Berlín), byla významná představitelka evropského socialistického a komunistického hnutí. V roce 1914 poté, kdy SPD schválením válečných úvěrů podpořila německou účast v první světové válce, R. Luxemburgová společně s Karlem Liebknechtem se postavili proti válce a založili revoluční Spartakusbund (Svaz spartakovců), ze kterého se k 1. lednu 1919 vytvořila Komunistická strana Německa. V listopadu 1918,

během německé revoluce, vedla *Rudou vlajku*, centrální tisk levicových revolucionářů.

Karl Liebknecht (13. srpna 1871 v Lipsku - 15. ledna 1919 v Berlíně), německý socialistický politik a spoluzakladatel Komunistické strany Německa (KPD), byl dne 15. ledna bez soudu a jakéhokoliv obvinění zavražděn "Erhardovou Brigádou Smrti", vyslanou sociálně demokratickou vládou a hlavně jejím ministrem vnitra Gustavem Noskem, který za potlačení "Spartakovců" a zavraždění Rosy Luxemburgové a Karla Liebknechta, pobíral za Hitlerovy diktatury státní penzi. (Cis)

Ženám hrozí, že budou rodit na silnici. Plzeňsko upíná ruce k Hegerovi

Autor: Hans Šembera, 12.2011 8:42

<http://www.parlamentnilisty.cz/zpravy/Zenam-hrozi-ze-budou-rodit-na-silnici-Plzensko-upina-ruce-k-Hegerovi-217249>

Vedení Plzeňského kraje bojuje se zdravotními pojišťovnami o zachování gynekologicko-porodnických a dětských oddělení nemocnic v Rokycanech a ve Stodu na jižním Plzeňsku. Pojišťovny mají jasno, chtějí zredukovat lůžkový fond nemocnic, a proto požadují plné uzavření těchto dvou oddělení, což se kraji rozhodně nelíbí. „Nechceme, aby ženy rodily na dálnici v sanitce cestou do plzeňských nemocnic“, uvedl pro ParlamentníListy.cz krajský radní pro zdravotnictví Václav Šimánek i hejtmán Milan Chovanec.

"Stod a Rokycany jsou významná zdravotní střediska pro spádovou oblast celého Tachovska, jihu a severu Plzeňska, Rokycanska a Příbramska. Pokud Všeobecná zdravotní pojišťovna a ministerstvo zdravotnictví uvažují o zrušení dětského oddělení a porodnicko-gynekologického oddělení, dojde v těchto nemocnicích k naprostému výpadku zdravotních služeb v celé oblasti, zároveň se tím výrazně zhorší dostupnost zdravotní péče pro většinu obyvatel západočeského regionu, a to jak vzdáleností, tak časově," uvedl pro ParlamentníListy.cz hejtmán.

Salámová metoda

„Uzavření zmíněných dvou oddělení nemocnic bereme jako jejich postupnou likvidaci, říkám tomu „salámová metoda“, tedy postupné okrajování až do úplného konce. Bylo by pro nás velkou ztrátou nemít tyto nemocnice. Už ve dvou našich okresech nemáme nemocnice a nyní by to byly už čtyři okresy bez nemocnic, což by byl v ČR naprostý unikát, protože tady má každý okres svojí nemocnici," uvedl radní Šimánek s tím, že kraj uzavření oddělení rezolutně odmítá.

Levnější to nebude

Ministerstvo zdravotnictví se nechalo slyšet, že redukci lůžkových oddělení chtějí ušetřit finanční prostředky a zlepšit tak dostupnou péči. „Ani jeden tento argument se nepodaří ministerstvu naplnit. Lékařská péče se přesune do jiných nemocnic, kam bude muset ministerstvo vynaložit i finanční prostředky na porody. Je otázkou, zda tyto prostředky budou stejné, nebo budou větší. Určitě to nebude levnější, minimálně to bude stejný drahé," říká Šimánek.

Dostupnost zdravotní péče pro lidi, kteří dojíždějí do své okresní nemocnice 30 kilometrů se také rozhodně nezlepší, teď budou dojíždět 60 kilometrů.

„Zajímá mě se o kvalitu poskytované péče v nemocnici Stod a Rokycany u zástupců gynekologické společnosti. Řekli mi, že v žádném případě neřešili nějaké problémy v těchto

nemocnicích, naopak uvedli, že se tam ženám dobře rodí a jsou oblíbené. Byla by škoda rušit něco, co je kvalitní. Rodičky z Tachovska, ze severního Plzeňska a Rokycanska budou nuceny jezdit rodit do plzeňských nemocnic. Řada těchto porodů pak zcela jistě proběhne na dálnici D5 v sanitce, protože nestačí dojet. Podobné případy jsou běžné už nyní,” dodal pro redakci radní Václav Šimánek.

„Ministerstvo zdravotnictví spolu s VZP používají falešné a nepravdivé argumenty o přebytku nemocnic. Zatímco v celé České republice je 189 nemocnic, ve srovnatelném Rakousku jich je 266, navíc je Rakušané mají rovnoměrně rozmístěny po celém území a zajišťují tak 80 procent veškeré základní péče, která je v konečném důsledku levnější než u nás,” uvedl hejtman Milan Chovanec.

Rozum zůstává stát

Podle Chovance by se ministerstvo a pojišťovny měly soustředit, namísto bezmyšlenkovitého a účelového rušení jednotlivých oddělení nemocnic, na zajištění toho, aby byly stejné výkony propláceny ve všech nemocnicích stejným způsobem. „Rozum zůstává stát nad tím, že za operaci slepého střeva dostane krajská nemocnice 15 tisíc korun a fakultní dvojnásobek. Argumentuje-li pak někdo, že ušetříme, když zrušíme oddělení v levnější nemocnici a péči převedeme do těch dražších, je to pro mne jako z jiného světa,” konstatuje hejtman.

„Krajské nemocnice jsou závislé na čtyřech základních oborech, když pojišťovny uzavřou smlouvu například jen na dva z nich, tak ta nemocnice přestane být efektivní a nemůže přežít,” tvrdí Chovanec. Podle něho je nepředstavitelné, aby zdravotní péči celého Plzeňského kraje v budoucnu zajišťovaly, kromě Fakultní nemocnice Plzeň, jen léčebná zařízení v Domažlicích a Klatovech.

Hegere, vyřešte to

„Vyzývám proto ministra Hegera k okamžitému řešení, které musí směřovat k udržení dostupnosti zdravotní péče pro občany celého Plzeňského kraje. Pokud vůbec chceme hovořit o nějaké reformě, pak její první kroky musí směřovat právě tímto směrem,” dodal hejtman.

„Je pro mě nepředstavitelná představa, že bych měla jet rodit do Plzně, namísto do naší nemocnice ve Stodu, kde jsem rodila již dvakrát a byla s poskytnutou péčí naprosto spokojená. Do Stodu to mám od nás 15 kilometrů, do Plzně je to 31 kilometrů a pak ještě cesta přes celé město, něco takového rozhodně zažívat nechci, ať už bych měla cestovat autem s manželem, nebo v sanitce,” uvedla Milada Tichá, která je v pátém měsíci těhotenství. „Rušení nemocnice proto považuji za naprostou hloupost. Rozhoduji o tom jediným škrtem pera ministerští úředníci, kteří nemají ani páru o tom, co to pro nás ve finále obnáší za těžkosti,” dodala paní Tichá.

Doporučujeme: **Revolta – Povstaň s láskou**

Ve vyhrocené politické a společenské atmosféře podzimu a zimy minulého roku se na internetu objevilo několik politiky angažovaných písní rappera, který si nechává říkat Revolta. V lednu tohoto roku překvapil nádhernou skladbou Povstaň s láskou, kterou nazpíval, zhudebnil a natočil se svými přáteli. Tato skladba by se mohla stát doslova hymnou občan-

ského odporu všech ponižovaných a utiskovaných v České republice! Posuďte sami podle níže uvedeného textu.

Videoklip skladby Píseň s láskou lze vyslechnout na internetové adrese
http://www.youtube.com/watch?v=y9ouVCrplic&feature=player_detailpage.

Rozhovor s Revoltou, vysvětlující jeho angažovanost, lze nalézt na internetové adrese
http://www.youtube.com/watch?v=HHSrfflYvuA&feature=player_detailpage. Jak autor skladby (revolta.now@seznam.cz) uvedl, bude se snažit, aby do konce února bylo hotové CD s názvem Evoluce vědomí. To pak bude možné si objednat na stránkách www.mafiarecords.cz nebo www.facebook.com/RevoltaMusic.

Poslech Revolty doporučujeme zejména vašim ratoolestem, které vám možná nevěří vaši kritiku kapitalismu a globalizace. Nevěřili vám, snad dají za pravdu svým vrstevníkům. Podpořme mladé pokrokově orientované tvůrce! Když už ne jinak, tak alespoň zájmem o jejich zkušenosti, myšlenky, podněty i výzvy !!! (jf)

Revolta: Povstaň s láskou

Naše Země pláče, tak proč ji nikdo neslyší,
stádo ovcí nevidí, pravdu přehlíží,
Kdo jim řekne pravdu, tak na prach ho spálí,
známe cenu všeho, ale hodnotu ničeho.

Jsme otroci finančního systému, peněz a lží,
otevři svou mysl, tohle je otázka cti,
zodpovědnosti za budoucnost našich synů a dcer,
povstaň s láskou, teď máš na výběr.

Chceme pryč z Evropské unie? - každopádně.
Nechceme nic, co směřuje k světovládě,
globalizaci, chceme být zase nezávislí,
přestat dovážet a začít produkovat zboží.

Chceme, aby odstoupili politici moc do rukou mladých lidí,
co nemají rodiny, finanční vidiny, motivy,
nejsou zkažení zaběhnutými systémy.
Pryč s mafiány, byznys záměry.

Nesmysly společnosti se staly normální,
že si stát půjčuje od banky za úrok, je legální,
který platí obyčejní lidi ze svých daní.
Přiznejte ten podvod, i bez přiznání.

Jsem mladý smrad, ale nikdo mi nebude popírat,
můžete mě mít za blázna, ale umím počítat.
Velitel plus šéf rovná se banka,
která je víc než ústava, vláda a vlajka.

Chceme, aby šéfem každé banky byl stát,
bez obušků u hlav chceme demonstrovat.
Celé Československo dejme si slib,
že právo na svobodu si nenecháme vzít.

Že když bude třeba, budeme stát bok po boku,
silní, odhodlaní, zleva zprava cítit oporu.
Bez rozdílu vyznání barvy, pleti, národu,
zbavení všech předsudků se postavíme k odporu.

Naše Země pláče, tak proč ji nikdo neslyší,

stádo ovcí nevidí, pravdu přehlíží,
Kdo jim řekne pravdu, tak na prach ho spálí,
známe cenu všeho, ale hodnotu ničeho.

Jsmo otroci finančního systému, peněz a lží,
otevři svou mysl, tohle je otázka cti,
zodpovědnosti za budoucnost našich synů a dcer,
povstaň s láskou, teď máš na výběr.

Chceme, aby nadřízení respektovali podřízené,
konec vaší šikany, práva máme rovnocenné.
Neustále vyvíjení tlaku, udržování ve strachu,
ze ztráty zaměstnání – povstaň, můj brachu.

Chceme naše prachy za práci, za zakázku,
nečekat dva měsíce na výplatní pásku.
Všechno platit předem, co dostáváme pozdě,
z ruky do huby vítěj ve spodní vrstvě.

Konec privilegií splatností velkých firem,
malí živnostníci musí živit zaměstnance, platit nájem.
Všechno je to promyšlené,
aby si lidi brali úvěry, půjčky zvýhodněné.

Už se na to nemůžu dívat, srdce mi to rve,
jak se naše matka, otec celý život dře.
Zasloužili by víc než starosti a stres,
tohle není život, tohle je neustálá křeč.

Povstaň s láskou, chceme zdravé potraviny,
zbourat shopping-centra, zpátky naše farmy.
Nebo aspoň z farmy na pult jako v zahraničí,
ne ty plné éček, naši duši nám to ničí.

Chceme dýchat čistý vzduch, začínám být nepřítelny,
někde limit znečištění osmkrát překročený.
Chceme, aby lidské zdraví bylo víc než průmysl,
víc než byznys a podnikatelský úmysl.

Naše Země pláče, tak proč ji nikdo neslyší,
stádo ovcí nevidí, pravdu přehlíží,
Kdo jim řekne pravdu, tak na prach ho spálí,
známe cenu všeho, ale hodnotu ničeho.

Jsmo otroci finančního systému, peněz a lží,
otevři svou mysl, tohle je otázka cti,
zodpovědnosti za budoucnost našich synů a dcer,
povstaň s láskou, teď máš na výběr.

Chceme, aby školství v dětech rozvíjelo tvořivost,
vlastní názor, duševní zdraví, žádná složitost.
Nepotřebné informace, zrušit oboje,
nedělejte z dětí memorující stroje.

Přestaňte nám ze západu tlačit propagandu,
všechny média ostuda, začněte být pravdivá,
nezávislá jako naši hrdinové, legendy,
novináři nebudte jen překladači agendy.

A dřív než začnem vyžadovat změnu tam venku,
začneme sami u sebe tam uvnitř.
Jenom tam zakoupíš tu nejčennější vstupenku,
na cestu pravdy egu řekni: tak uhní.

Už není místo pro sobectví a hloupost,
už není čas, potřebujem odvahu a moudrost.
Povstaň s láskou uvnitř svého svědomí,
největším činem se stane evoluce vědomí!!!

Další „národní stříbro“ zkrachovalo

Podle posledních zpráv končína smetišti kapitalismu další průmyslový klenot bývalého Československa - ETA Hlinsko, která za socialismu zaměstnávala více jak 2 tisíce zaměstnanců. Z dosavadních asi 150 zbylých zaměstnanců bylo do konce ledna propuštěno dalších 57.

První žehlička byla v závodě vyrobena v r. 1943, nyní po tomto závodě zůstává prakticky jen ceněna značka ETA

<http://www.novinky.cz/ekonomika/255862-kdysi-slavna-eta-hlinsko-nenapadne-konci-vyrobu.html>

hlinsko-nenapadne-konci-vyrobu.html

Češi i Helénové pracují skoro nejdéle v Evropě

Několikrát jsme v „Listech“ psali o tom, kdo je v Evropě „nejpracovitější“ a kdo je „nejlínější“. Na „lenost“ Helénů (Řeků), kteří celý den nic nedělají a místo práce požitkářsky popíjejí „ve stínu cypřišů“ své ouzo (vyslovuje se úzo), si stěžoval i český prezident a na jeho popud i mnozí obyčejní čeští občané, poukazující na tuto „skutečnost“, která je ovšem zcela jiná, a týká se také samotných obyvatel ČR.

„Britský statistický úřad vydal studii, jak dlouho se pracuje v jednotlivých zemích Evropské unie.

Nejdéle se pracuje v Rakousku, pak v Řecku, pak v Británii a Česká republika je na čtvrtém místě.“

Akurátně to dokazuje i výše uvedená tabulka, zpracovaná britským statistickým úřadem. Čísla uvedená v tabulce vyjadřují počet odpracovaných hodin za týden. Takže se mi chce volat: „Helénové“ (Řekové), Češi a další lenoši - koukejte makat ještě víc, aby vás pracovním zapojením někdo nepředechnal!“

8.12.2011, Zdroj: <http://www.blisty.cz/art/61343.html>

V řadě evropských zemí probíhaly v posledních dnech manifestace občanů na podporu Helady. „Solidární s lidem Hella-dy“, zní heslo demonstrujících Pařížanů na podporu Řecka (demonstrace 19.2.2012)

Úvaha: Pravice a sobectví jedno jsou

Stanislav Hendrych

1. 1. 2012

Rok 2012? Samotné číslice jsou velmi sympatické. První číslici je dvojka, ta připomíná, že teprve podruhé v tomto letopočtu jsou hezky seřazeny zbývající tři číslice: 0, 1, 2. Současná pravicová vláda však sympatie lidu nemá, přesto očekávat v novém roce ve společnosti velké změny je naivní, protože lidé většinou: *Čím více jsou nespokojeni s vývojem naší společnosti, tím méně jdou k volbám. Na jedné straně lidé žádají změny, na druhé straně se na těchto změnách většinou nechťejí aktivně podílet. Poukazují na nedostatky druhých, chtějí, aby se druhí změnili, a neuvědomují si, že oni sami jsou ti druhí. Očekávají příchod nové politické strany s novou zázračnou strategií vedoucí k prosperitě země, avšak odmítají zabývat se kořeny současných problémů. Naprostá většina lidí naší společnosti se spokojuje s povrchními názory a očekává okamžitá od politiků rychlá řešení, nějaký šém, který by kouzelným zákonem odstranil rozšířené negativní jevy ve společnosti jako je bující korupce, tunelování a drancování státního a obecního majetku, praní »špinavých« peněz, necitelnost pravicové vlády k sociálním problémům obyčejných lidí, nadvláda bankovního sektoru, obchodování se zdravím apod.*

Většina současné populace vnímá jako hlavní problém současné kapitalistické zřízení a současnou vyhraněně pravicovou vládou. Dokud si obyčejní lidé neuvědomí, jaké jsou vztahy mezi příčinou a následkem, nic moc se v novém roce nezmění. Současné kapitalistické zřízení je následek hlasování v parlamentu a toto hlasování je následek voleb poslanců parlamentu obyčejnými občany. To znamená hledat hlavní problémy této společnosti, kořeny problémů, u řadových občanů. Byli to řadoví občané, kteří před více než dvaceti léty masově zvonili klíči, kteří se zasadili o rozklad socialistického zřízení a pomáhali, byť mnozí z nevědomosti či naivity, budovat současné kapitalistické zřízení a vytvořit podmínky pro vznik současné vlády. A jsou to řadoví občané, kteří ve volbách svými hlasy vědomě podporují pravicové strany, které jsou základnou kapitalistického zřízení.

Protože před dvaceti léty lidé vzhlíželi k nebeským výšinám a každý si představoval změny podle vlastních představ, zcela se zapomnělo na to, co veřejně hlásali cílevědomí likvidátoři socialistického zřízení o sobectví: „*Konečně padla vláda většiny a budou vládnout osobnosti!*“ „*Humánní je, aby každý občan mohl svobodně upřednostňovat osobní zájmy před zájmy většiny!*“ „*Všichni lidé jsou v podstatě sobci, každý se stará především sám o sebe, kdo to popírá je pokrytec!*“ „*Když politik bude hájit vlastní sobecké zájmy, současně tím bude samozřejmě hájit zájmy všeho lidu.*“ Jednou se tyto zapomenuté diskuze vytáhnou z televizního archivu. Když sobec řekne „*Chci, abychom se měli lépe.*“ v jádru tím myslí „*Chci se mít lépe než ostatní.*“ a o to v podstatě hlavně jde vládnoucím pravicovým politikům: **Mít se lépe než ostatní.** Nejde jim o to, co chtějí obyčejní lidé, proto odmítají referenda, od lidu potřebují pouze hlasy ve volbách. V současné době se pravicové vedení státu otevřeně záměrně nehlasí k uvedeným myšlenkám sobectví (k idejím individualismu) za které Občanské fórum tehdy bojovalo, avšak pravicová vláda zcela se těmito myšlenkami řídí. Vždyť bující korupce, tunelování a drancování státního a obecního majetku, necitelnost k sociálním problémům obyčejných lidí, nadvláda bankovního sektoru, obchodování se zdravím apod. není nic jiného než

sobecké upřednostňování osobních zájmů pravicovými politiky před zájmy většinovými – zájmy lidu.

Chceme-li budovat lepší společnost, je nezbytné se zabývat kořeny problému, kterými je obyčejné zhoubné sobectví. Ano, sobectví je přirozeností člověka, ale jen v jeho raném dětství. Sobecké a bezohledné upřednostňování osobních zájmů před zájmy společnosti u dospělých osob je projevem sociální nevyzrálosti. V dnešní době se v psychologii sobectví kulantně označuje jako nižší emoční inteligence. Z toho vyplývá, že sobectví je v jádru sociální handicap, nikoli přednost. Ve školství se dnes vyzvedává nesobectví, výchova k nesobectví spadá do oblasti rozvoje sociálních kompetencí žáků. Ani úspěšné velké nadnárodní firmy u uchazečů o zaměstnání dnes neupřednostňují sobectví, naopak dnes u uchazečů vyžadují nesobecké chování, které je podmíněno rozvinutými sociálními schopnostmi a dovednostmi, ve firmách je řadí k soft skills (měkké dovednosti) zaměstnanců. V nejrůznějších oblastech společnosti týkající se psychického a tělesného zdraví, prevence negativních jevů ve společnosti, životní spokojenost, týmové spolupráce, systémového a marketingového řízení firem, partnerského soužití, výchovy dětí, dodržování lidských práv apod. je sobectví označováno jako škodlivý jev, výjimkou je dnes jen politika spojená dravostí kapitalistického podnikání. Ano, v dravém kapitalistickém podnikání jsou nejúspěšnější sobci, avšak ti se neobejdou ve velkých firmách bez nesobeckých zaměstnanců, kteří jim dnes přinášejí větší zisky než sobectví zaměstnanci, kteří mohou dokonce svými sobeckými zájmy firmě skrytě škodit. Nesobectví u zaměstnanců vyžaduje personální politika velkých úspěšných firem a moderní metody vedení firem, označované jako management. Když velké firmy vyžadují u svých zaměstnanců nesobecké chování, proč tomu tak není i v naší státní správě?

Nebýt sobec neznamená zapomínat na sebe, jak tvrdí sobci myslící především na sebe. Nebýt sobec znamená mít soucit s druhými, zvládat týmovou spolupráci, být schopen pociťovat sounáležitost s týmem či rodinou, prožívat sebe jako součást společnosti, být solidární s potřebnými, respektovat názory druhých atd. O kolik by se nám žilo lépe, kdyby ve státní správě, na ministerstvech nebyli žádní sobci? Nesobecký politik bývá levicový politik, vyznávající humánní levicové hodnoty. Avšak každý levicový politik nemusí být nesobecký. Mezi levicovými politiky se najdou sobci, kteří touto cestou snaží se dostat ke »korytu«. Kyne-li sobcům z přestupu k pravicové straně jistý prospěch, bez výčitek svědomí k ní přejdou, protože je jim filozoficky bližší.

V psychologii se nesobecké chování označuje jako prosociální chování, které je nejvyšší úrovní sociálního chování. O tom, zda člověk bude sobec či ne, případně jen napůl (takových lidí je dnes většina), rozhoduje se v předškolním věku. Tak jako neznalost zákonů občana neomlouvá, tak nikoho neomlouvá neznalost zákonitostí ve výchově dětí, vychovávají-li děti sobecké, které jsou pak v životě méně šťastné. Ač to na první pohled nevypadá, ale ani případné velké majetky sobcům pocit vnitřního štěstí nepřinášejí. Sobec totiž neustále chce mít víc než druhý a vždy se najde někdo, kdo má něčeho víc, proto sobec nikdy nebude mít tolik, aby nemohl toužit mít ještě víc.

Jedinou současnou oficiální baštou sobectví dnes zůstává politická scéna, kde se sobectví skrývá pod nejrůznější honosné myšlenky a předvolební sliby pravicových politiků - sobců. Avšak když se sobci dostanou k moci, řídí se svými

sobeckými zájmy na úkor společnosti a rychle zapomenou na své předvolební sliby, které berou jen jako svou reklamu.

Občané jsou v současné době velmi nespokojení se současnou politickou situací, proto je čas v novém roce opětovně otevření otázky z devadesátých let minulého století: „Sobečtví ve státní správě ano či ne?“

Recese v ekonomice

Vážení čtenáři, ve státních médiích se najednou dočítáme to, co již delší dobu prožíváme na vlastní kůži. Česko se dostalo z ekonomického růstu do recese. Neustále jsme byli vládou uklidňováni, že česká ekonomika v loňském roce meziročně vzrostla o 1,7 %, ale na konci roku se růst zpomalil. Podle Českého statistického úřadu máme již druhý mezičtvrtletní pokles HDP (hrubý domácí produkt) za sebou a tím se ocitla naše ekonomika v recesi. Podle premiéra Nečase se pokles HDP nepříjemně promítne do státního rozpočtu.

Pokles naší ekonomiky se projeví menšími příjmy do státní kasy. A ty bude vláda vyrovnávat snižováním výdajů formou úspor či výdajových škrtů.

Výroky různých analytiků, že celá Evropa míří do recese, nám mnoho nepomohou. Pro lidi naší země je podstatné zdražování energie, nájemného, zdravotních a sociálních služeb, školství a hlavně potravin. Máslo dnes nekoupíte pod 30 Kč, mléčné výrobky zdražují snad den ze dne, čím je pečivo lehčí, tím je dražší, ceny pohonných hmot rostou snad geometrickou řadou. Ale na to by nestačila jedna stránka novin.

Kdyby alespoň byla pro lidi práce. Dle statistik více než polovina českých ředitelů firem alespoň doufá, že jejich firma v letošním roce poroste, zhruba třetina doufá, že budou přibírat pracovní síly, třetina doufá, že alespoň udrží současný stav.

Ale Rokycansko je region, kde pracovní příležitosti nejsou. Spousta firem ukončilo výrobu a těžko zde někdo zřídí firmu, která by zaměstnala většinu lidí, kteří jsou bez práce.

Vážení čtenáři, když jsem studovala na vysoké škole politickou ekonomii kapitalismu, nikdy jsem netušila, že si teorii vyzkouším v praxi. A věřte, funguje to. Jen už bychom se neměli bát označit pravého viníka za stav, ve kterém se ocitla nejen celá Evropa, ale v podstatě celý svět.

Je to kapitalismus. Kapitalistický systém, který vidí ve všem jen zisk, moc a vůbec nemyslí na lidi. Ti jsou mu dobří jen jako výrobní síla k hromadění kapitálu.

Abych přešla k něčemu pozitivnějšímu, tak vám, vážení čtenáři chci sdělit, že minulé pondělí pořádal senátní Výbor pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí, jehož jsem členkou, konferenci "Národní park Šumava - produkt, nebo oběť doby". 130 účastníků konference se shodlo na prohlášení, jehož jádrem je konstatování, že si naše společnost nemůže dovolit dopustit se dalších chyb v NP Šumava. Nápravu je nutno učinit ihned, pokud chceme Šumavu zachovat budoucím generacím.

RNDr. Marta Bayerová senátorka

pro Znojemský týden a Listy z Rokycan 17. 2. 2012

Z kroniky Rokycan

Nezaměstnanost 1930

Počínající se nezaměstnanosti v našem městě a okrese mělo se čelit a za tím účelem svolána anketa k okresnímu úřadu zdejšímu na 5. červen 1930, již se zúčastnili: okresní hejtman, rada JUDr. Felix Kumpf, zástupci průmyslníků, okresního zastupitelstva, městské rady, odborových dělnických organizací, vojenských lesních podniků v Hořovicích a živnostenského inspektorátu v Plzni. – Nejprve konstatováno, že **během posledního desetiletí byly v okrese našem zrušeny velké sklárny na Radnicku s 900 dělníky, 3 pily s 280 dělníky, slévárna železa se 116 dělníky, ocelárna s 280 dělníky, továrna na celulosu v holoubkově s 280 dělníky a 2 pivovary v Rokycanech se 16 zaměstnanci. Roku 1930 zastaven provoz Zbirožských železáren firmy Max Hopfengärtner v Rokycanech a tu propuštěno 300 dělníků a podobně zastaven provoz skláren firmy F. veselý v Radnicích se 60 dělníky, takže jest na okrese celkem 1000 nezaměstnaných.**

Ke zmírnění nezaměstnanosti navrženo provedení již projektovaných větších prací: **1. Rekonstrukce okresní silnice Strašice-Dobřív-Mirošov, která je životní otázkou přilehlých obcí a na níž má zájem i brdská střešnice. - 2. Vybudování nového mostu přes Padrtský potok v Rokycanech na státní silnici haselbaško-berounské, kde již r. 1928 bylo vykonáno komisionelní šetření na příkaz Zemského úřadu v Praze. - 3. Úprava Jiráskovy třídy v Rokycanech (okresní silnice).** - Zdůrazněno, aby k těmto pracím bylo bráno nezaměstnané dělnictvo jen z rokycanského okresu. K dalšímu pak odstranění nezaměstnanosti navrženo provádět tyto projekty: stavbu dělostřeleckých kasáren v Rokycanech a vojenského tábora ve Strašicích. Okresní úřad slíbil působiti na zájmové činitele, aby se uskutečnila regulace Boreckého potoka, odstraniti překážky v zamýšlené stavbě vodovodu pro Dobřív. 113-113b. (Připravil Cis)

Srdečně zveme všechny ženy, muže i děti na oslavu

Mezinárodního dne žen,

která se koná

10. března 2012 od

14.00 hodin

v rokycanské Sokolovně.

K tanci a poslechu vám bude hrát hudební skupina "Petka"

O vaši zábavu se postará další bohatý kulturní program.

Jste srdečně vítáni, těšíme se na vás!!

Pořadatelé: LKŽ a OV KSČM

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: <http://rokycany.kscm.cz> a www.kscmplzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz.
Jen pro vnitřní potřeby. Objednávky „Listů“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.